

Oponentní posudek na bakalářskou práci Anny Hujové *František Kriegel – muž, který se postavil Brežněvovi*

Předmětem práce jsou politické aktivity Františka Kriegela v období tzv. Pražského jara a jejich začlenění do kontextu událostí. Deklarovaným cílem práce je „*popis politické činnosti Františka Kriegela v roce 1968...*“ (úvodní anotace, totéž úvod s. 8). Práce je rozdělena do pěti větších celků (Kriegelův stručný životopis, dále výčet jeho činnosti strukturovaný podle instituce, ve které působil (ÚV KSČ, NF, NS), vojenská intervence státu Varšavské smlouvy a moskevská jednání, plus úvod a závěr).

Hodnocení práce

Práce splňuje základní formální náležitosti (rozsah, obligátní formální prvky, způsob práce se zdroji má některé drobné slabiny viz níže).

Struktura textu je logická a jednotlivé pasáže na sebe navazují. Základní linie je chronologická, prolnutá formálně tématickou (rozdělení Kriegelovy politické aktivity podle instituce, v níž působil – toto rozdělení však pokládám za sporné, protože autorce argumentačně či interpretačně k ničemu neslouží a v tomto smyslu se mi zdá poněkud nahodilé).

Literatura je zvolena relevantní a výklad je podán v intencích jejích autorů. Určitý problém tkví v tom, že některé knihy uvedené v závěrečném seznamu literatury ve vlastním textu nikde nefiguruji (namátkou Benčík 1998, Vrabec 1991, Kaplan 1993, Williams 1997). To nemusí nutně znamenat, že s nimi autorka nepracovala, ale pokud tak činila, měla je samozřejmě v daném místě textu uvést (pokud nešlo o přímou citaci tedy alespoň formulací typu „ve výkladu tohoto problému se rámcově přidržuji interpretace atd.“). Drobnou připomínku bych měl též ke způsobu citování z pramenných edic – bylo by myslím vhodnější uvádět v každé citaci nejen bibliografický odkaz na samotnou edici, ale též dokument, který je citován.

Jako pozitivum je jistě možno hodnotit, že autorka nešla jen cestou rozboru sekundární literatury či pramenných edic, ale též cestou původního archivního výzkumu (věrohodnost práce s archivním fondem ovšem nemohu posoudit, sám jsem jej nestudoval).

Zásadní slabinou práce však je, že jí chybí základní obsahové náležitosti závěrečných prací – výzkumná otázka či otázky, pracovní hypotézy (ať empiricky testovatelné, ať ve formě základního argumentu či interpretačního klíče), teoretické zakotvení či metodologická rozvaha, shrnutí dosavadního stavu bádání a vymezení autorova místa v něm (dvě věty na s. 9 nelze pokládat za shrnutí dosavadního stavu bádání). Práce je prostě popisná, postrádá analytický rozměr. Snad by se dalo říci, že práce je čistě historická, ale ani historické práce už dnes takto popisný charakter nemívají...

Shrnutí: Vzdor úsilí, které autorka věnovala opatřování zdrojů a syntetizaci poznatků musím konstatovat, že práce není po metodologické stránce dobře zvládnuta a kdybych měl hodnotit jen samotný výsledek navrhol bych známku 3. Před konečným rozhodnutím však komisi naléhavě doporučuji konzultaci s vedoucím práce a samotnou autorkou: zjistit, zda daný přístup zvolila autorka o své vůli a navzdory pokynům vedoucího, či zda jednala po dohodě s vedoucím příp. v jeho intencích.

Martin Polášek, Ústav politologie FF UK
5.9. 2010

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters that appear to be 'P' and 'Z'.